

Leygardagin verða Finnur og Katrína vígd í Vesturkirkjuni í Havn og veitslan verður á Hotel Føroyum, har eini hundrað fólk koma

MYNDIR: REBEKKA RAFAEL

við hvønn annan og prógva okkara kærleika fyri familju og vinum, sigur Finnur, sum í oktober í fjør fór á knæ. Finnur vildi fegin gera okkurt serligt burturúr, tá hann skuldi biðja Katrinu gifta seg við sær, og tí leitaði hann eftir íblástri á internetinum, soleiðis at lutan kundi gerast minnilig.

– Eg googlaði »how to propose« og fekk ymisk góð og annarleidis hugskot. Tað, sum eg gloymdi, var at so at siga burturbeina øll míni spor og slökkja telduna, tá eg var liðugur, og tí var eg sannførdur um, at Katrína fór at síggja alt á telduni, greiðir Finnur frá. Lutan hann fór á knæ, bleiv tó eitt sindur øðrvísi, enn hann hevði ætlað. Eitt kvøldi sita hann og Katrína heima hjá Katrinu og hyggja í sjónvarp.

– Vit sótu í sofuni, tá eg knappliga fekk eina kenslu av, at nú skuldi tað vera. So eg fór niður á knæ og spurdi Katrinu, um hon vildi giftast við mær, sigur Finnur. Katrína, sum als onga hóming hevði av, at Finnur skuldi fara á knæ, var ikki sein at svara ja.

– Eg bleiv ótrúliga kløkk, tí hóast vit leingi høvdu tosað um at giftast, so visti eg ikki, at hann hevði ætlanir um at fara á knæ júst hetta kvøldið, sigur Katrína og heldur fram:

– Tað fyrsta eg segði var nokk »meinar tú tað?«, og so byrjaði eg at gráta av gleði. Og sjálvandi segði eg ja, fortelur Katrína og smílist.

Fyrireikingarnar eru drúgvur

Katrína og Finnur fóru alt fyri eitt í gongd við at fyrireika brúdleypið. Týðningarmiklast var at finna ein dato til stóra dagin.

– Vit hava tosað aftur og fram í langa tíð um nær, vit skulu giftast. Vit halda, tað er stuttligt at giftast á einum dato, sum mann minnist, so dagarnir 10.11.2012 og 12.12.2012 vóru eisini uppi at venda, áðrenn avgerðin fall á 07.07.2012, sigur Finnur. Ein partur av fyrireikingunum er eisini at finna sær klæðir til henda stóra dagin, og Katrína hevur fyri langari tíð síðani funnið rætta brúðarkjól.

– Tær flestu genturnar vita longu áðrenn tær eru vaksnar, hvussu tær vilja síggja út á brúdleypsdegnum, so eg havi altíð havt eina hóming av, hvussu kjóli, hár og make-up skal vera, sigur Katrína. Júst hvussu kjólin sær út, vil hon ikki avdúka, tí tað skal vera loyniligt fram til leygardagin, men hon hevur funnið ein kjóla, sum henni dámar sera væl og hevur eisini longu

nú verið hjá frisør og roynt hársniðið, hon skal hava leygardagin. Eisini Finnur ætlar sær at síggja gott út á tí stóra degnum.

– Sjálvandi vil eg vera so flottur sum gjørligt, so eg havi hugsað um, hvussu klædningurin skal síggja út. Klædningurin er funnin, og eg eri væl nøgdur, sigur Finnur.

Tey hava avgjørt, at vígslan skal fara fram í Vesturkirkjuni, og seinni um dagin hava tey boðið eini hundrað fólki til døgurða á Hotel Hafnia.

– Ofta er tað soleiðis, at brúðurin tekur sær av tí mesta, men fyri meg hevur tað verið umráðandi, at vit eisini kunnu vera felags um nakrar av fyrireikingunum til brúdleypi. Tí hava vit bæði tvey eitt nú sitið og skrivað inn-bjóðingar til gestirnar, sigur Katrína.

Skulu nú búgva saman

Hóast Finnur og Katrína hava verið par í eina tíð og nú skulu giftast, hava tey ikki roynt at búð saman áður. Eftir brúdleypið flyta tey saman í íbúð.

– Orsøkin til, at vit ikki hava búð saman áður, er, at vit bæði eru av tí áskoðan, at alt skal ikki deilast við øllum. At búgva saman er nakað serligt, og tí hava vit valt at biða við tí til vit

eru gift, sigur Finnur. Tey eru als ikki bangin fyri, at tey ikki kennast nóg væl, av tí at tey ikki hava búð saman.

– Vit tosa nógv saman og føla, at vit kennast væl. Eg haldi ikki, at øll pør kennast hundrað prosent, bara tí tey búgva saman. Tað er meira nakað, sum kemur við tíðini, sigur Katrína, sum væntar at tað verður lættari at leggja gerandisdagin til rættis, tá tey eru gift og búgva saman.

– Alt verður lættari, tá vit hava okkara egna heim, og vit sleppa undan at ringja til hvønn annan í tíð og ótíð. Og so gleði eg meg eisini til, at vit kunnu bjóða vinfólki og familju inn í okkara heim ístaðin fyri títt ella mítt, sigur Katrína og leggur afturat:

– Tað besta er nokk, at vit við hjúnabandinum vita, at tað skulu vera vit bæði restina av lívinum, sigur Katrína, og Finnur er samdur.

– Mær dámar væl tankan um, at parlagið við hjúnabandinum veruliga blívur seriøst og vit eru tryggjað eina felags framtíð, sigur Finnur.

Nakrar dagar eftir brúdleypi gongur leiðin til Skúvoyar.

– Har skulu vit bara slappa av og njóta tíðina sum nýgift, og tað gleða vit okkum til, sigur Finnur.

